

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

15 юли 2010 година *

По дело C-234/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Vestre Landsret (Дания) с акт от 24 юни 2009 г., постъпил в Съда на 26 юни 2009 г., в рамките на производство по дело

Skatteministeriet

срещу

DSV Road A/S,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz (докладчик), съдии,

* Език на производството: датски.

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,
секретар: г-жа С. Strömholm, администратор

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 април 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за DSV Road, от адв. А. Hedetoft и адв. L. Kjær, advokater,

— за датското правителство, от г-н R. Holdgaard, в качеството на представител, подпомаган от адв. P. Biering, advokat,

— за чешкото правителство, от г-н M. Smolek, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-жа С. Hornstrup Bengtsson, г-н В.-R. Killmann и г-н Н. Støvlbæk, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 220, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Skatteministeriet (данъчно министерство) и DSV Road A/S (наричано по-нататък „DSV“) относно последиците от прилагането на два режима на външен транзит за една и съща стока.

Правна уредба

- 3 Член 1 от Митническият кодекс гласи:

„Митническото законодателство се състои от настоящия кодекс и разпоредбите за неговото прилагане, приети на общностно или на национално равнище. Без да се засягат специални разпоредби, приети в други области, Кодексът се прилага за:

- търговията между Общността и трети страни,

- стоките, обхванати от Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, Договора за създаване на Европейската икономическа общност или Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.“

4 Член 4, точки 9 и 10 от Митническият кодекс предвижда:

„За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения:

[...]

9. „Митническо задължение“ е задължението на лице да заплати вносите (вносно митническо задължение) или износните (износно митническо задължение) сборове, с които се облагат определени стоки съгласно действащите разпоредби в Общността.

10. „Вносни сборове“ са:

- митата и таксите с равностоен ефект, дължими при вноса на стоки,

- налози при внос, въведени съгласно общата селскостопанска политика или съгласно специфични режими, приложими за определени стоки, получени от преработката на селскостопански продукти.“

5 Текстът на член 91, параграф 1 от Митническия кодекс е следният:

„1. Режимът на външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;

[...]“

6 Член 92 от Митническия кодекс предвижда:

„1. Режимът на външен транзит приключва, а задълженията на титуляра са изпълнени, когато стоките, поставени под тази процедура и изискваните документи, се представят в [отправното митническо учреждение] в съответствие с разпоредбите за въпросния режим.

2. Митническите органи освобождават режима, когато са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага [отправното митническо учреждение] с тези, с които разполага [получаващото митническо учреждение], че режимът е приключил правомерно.“

7 Съгласно член 96, параграф 1 от Митническият кодекс:

„1. [Главното отговорно лице] е титулярът на режима на външен транзит в Общността. То е длъжно:

- а) да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране;
- б) да спазва разпоредбите за режима на външен транзит в Общността.

[...]“

8 Член 204, параграф 1 от Митническият кодекс гласи:

„1. Вносно митническо задължение възниква в случаи, различни от посочените в член 203, при:

- а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове, при временното складиране или ползването на митническият режим, под който те са поставени; или

[...]

освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

[...]“

- 9 Член 859 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 2286/2003 на Комисията от 18 декември 2003 година (ОВ L 343, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 16, стр. 71, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), предвижда:

„Следните [нередности нямат реално въздействие] върху правилното функциониране на временното складиране или върху съответния митнически режим по смисъла на член 204, параграф 1 от [Митническият кодекс], при условие че:

- не представляват опит за незаконно изваждане на стоките от митнически контрол,
- не предполагат явна небрежност от страна на заинтересованото лице, и
- всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките се извършат впоследствие:

[...]

2. когато става дума за стока, поставена под режим на транзит, неизпълнението на някое от задълженията, които поражда използването на режима, когато са изпълнени следните условия:

- а) стоката, поставена под [този] режим, действително е била представена в непроменено състояние в получаващото митническо [учреждение];

- б) получаващото митническо [учреждение] е можело да гарантира, че същата тази стока е получила митническо направление или е била поставена на временен склад в края на транзитната операция, и

- в) когато срокът, фиксиран в съответствие с член 356, не е бил спазен, а параграф 3 от същия член не е приложим, но стоката независимо от това е била представена в получаващото митническо [учреждение] в разумен срок.

[...]“

¹⁰ Съгласно член 860 от Регламента за прилагане „[м]итническите служби приемат, че според член 204, параграф 1 от [Митническия кодекс] е възникнало митническото задължение, освен ако лицето, което би било митнически задължено, докаже, че са изпълнени условията, посочени в член 859“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 DSV е датско предприятие за транспортни и логистични дейности, което има статут на одобрен изпращач в съответствие с член 372, параграф 1, буква д) от Регламента за прилагане.

- 12 Статутът на одобрен изпращач позволява на DSV да прилага опростена процедура за изпращане на стоки под режим на външен транзит. Така одобреният изпращач може да не представи физически стоките в отправното митническо учреждение. Преди изпращането им той трябва единствено да регистрира по електронен път заявката за общностен транзит в данъчния център чрез новата компютъризирана система на транзит (наричана по-нататък „НКТС“), електронна система за обработка на информацията относно изпращането на стоки между държави членки.

- 13 Според поясненията на Европейската комисия опростената процедура за одобрения изпращачи се състои от следните четири етапа: след приемането на електронната декларация на одобрения изпращач, водещо до вдигане на стоките, НКТС му предоставя уникален регистрационен номер, а именно референтния номер на превоза (РНП). След това стоките се поставят под режим на транзит. НКТС отпечатва придружаващия транзита документ, който трябва да пътува със стоката и да бъде представен на всички транзитни митнически учреждения, както и на получаващото митническо учреждение. Едновременно с отпечатването на този документ отправното митническо учреждение изпраща на декларираното получаващо митническо учреждение предварително известие за пристигане, съдържащо информация от декларацията, което позволява на това учреждение да провери стоките при пристигането им. Към този момент те трябва да бъдат представени в получаващото митническо учреждение едновременно с придружаващия документ. Благодарение на въвеждането на референтния номер на превоза системата автоматично създава предварителното

известие за пристигане, съответстващо на операцията, въз основа на което ще се вземе решение за евентуално предприемане на действия или извършване на проверка и изпраща на отправното митническо учреждение „известие за пристигане“. След като извърши съответен контрол, получаващото митническо учреждение уведомява отправното митническо учреждение за резултата от този контрол, като посочва евентуално констатираните нередности. Това съобщение за резултата от извършения контрол е задължително за приключването на транзитната операция.

- 14 През 2005 г. DSV изпраща в Русия две партии стоки под режим на външен транзит. Посредством НКТС то създава погрешно два режима на транзит за всяка една от тези две партии. За първата партида от стоки двата режима на транзит са създадени в един и същи ден, а именно на 12 август 2005 г., а що се отнася до втората партида, вторият режим на транзит е създаден три дни след първия, а именно на 10 октомври 2005 г.
- 15 За изпращането на двете партии, съответстващи на съществуващи стоки, всеки път е използван последният документ, създаден от НКТС. Стоките са представени в получаващото митническо учреждение в съответствие с процедурните правила за външния транзит, поради което тези два режима на транзит са приключени редовно.
- 16 За разлика от това, относно двата режима на транзит, които DSV създава погрешно в повече, същите не са могли да бъдат приключени редовно, тъй като не е съществувала каквато и да било стока, която да може да бъде представена в получаващото митническо учреждение. След като отправят искане до DSV да представи алтернативно доказателство за приключването на транзита и това дружество не предприема последващи действия, датските власти приемат решения, с които установяват, че последното дължи мита и данък върху добавената стойност за тази транзитна операция. Съгласно посочените решения за всеки от тези режими възниква митническо задължение по силата на член 204 от Митническия кодекс.

- 17 DSV оспорва тези решения пред Landsskatteret (данъчен орган). Последният ги потвърждава с решения от 11 юни 2007 г. с мотива, че не съществува каквото и да било правно основание в митническата правна уредба, позволяващо да се анулира транзитен документ и че поради това митническото задължение е възникнало по силата на член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс.
- 18 DSV подава жалба срещу тези решения пред Byret i Horsens (първоинстанционен съд, Horsens). С решение от 9 май 2008 г. последният разпорежда възстановяването на митата и данъка върху добавената стойност. Съгласно това решение изобщо не е възникнало митническо задължение по член 204 от Митническия кодекс, тъй като при посочените по-горе условия изобщо не е извършен транзит на стоки по смисъла на този кодекс.
- 19 Skatteministeriet отнася спора пред Vestre Landsret (апелативен съд за западната част на Дания). Последният решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 204, параграф 1, буква а) от [Митническия кодекс] във връзка с членове 92 и 96, както и с член 1 и член 4, [точки] 9 и 10 от същия [кодекс], да се тълкува в смисъл, че:

- а) възниква митническо задължение в случай на режим на транзит, създаден погрешно от одобрен изпращач за стоки, които не съществуват физически, вследствие на което този режим на транзит не може да приключи редовно, или

б) в описания в буква а) случай не възниква митническо задължение, тъй като прилагането на режим на транзит към стоките предполага тези стоки да съществуват физически и режим на транзит, създаден погрешно в системата НКТС за несъществуващи стоки, не може да доведе до събиране на мита.

2) При утвърдителен отговор на буква а) от първия въпрос трябва ли понятието „внос на стоки“ по член 4, [точка] 10 [от Митническия кодекс] и понятието „стоки“ по член 204, параграф 1, буква а) от [същия кодекс] да се тълкуват в смисъл, че обхващат едновременно физически съществуващите стоки и стоките, които съществуват само виртуално?“

По преюдициалните въпроси

20 С двата си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че погрешното създаване от одобрен изпращач на два режима на външен транзит за една и съща стока води до възникване на митническо задължение съгласно посочената разпоредба, що се отнася до създадения в повече режим на транзит, отнасящ се до несъществуваща стока.

21 Съгласно член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс вносно митническо задължение възниква вследствие на неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове, при ползването на митническия режим, под който те са поставени, освен

когато се установи, че нередността няма реално въздействие върху правилното функциониране на съответния митнически режим.

- 22 Датските митнически органи считат, че в случая е възникнало митническо задължение по силата на посочения член 204.
- 23 Според тях, от една страна, е изпълнено условието, водещо до възникване на митническо задължение, а именно неизпълнението на свързано с режима на външен транзит задължение, тъй като DSV не е представило пред приемащото митническо учреждение стоките, за които се отнася този режим на транзит, поради което не е изпълнило задълженията си по член 96, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс.
- 24 От друга страна, в случая по главното производство не било изпълнено посоченото в член 859 от Регламента за прилагане отрицателно условие, изключващо възникването на митническо задължение, когато нередността няма реално въздействие върху правилното функциониране на режима на външен транзит.
- 25 Макар да е уместно в началото да се отбележи, че положение като разглежданото в главното производство попада в приложното поле на разпоредбите на Митническия кодекс, следва да се напомни, че всъщност, що се отнася до тълкуването на тези разпоредби от датските митнически органи, член 859 от Регламента за прилагане във връзка с член 860 от същия регламент въвежда режим, уреждащ изчерпателно десет нередности по смисъла на член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс, които „нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим“ (вж. Решение от 11 ноември 1999 г. по дело *Söhl & Söhlke*, C-48/98, *Recueil*, стр. I-7877, точка 43).

- 26 Безспорно е обаче, че обстоятелствата по главното производство не спадат към някоя от десетте нередности, изброени в член 859 от Регламента за прилагане. Всъщност точка 2, буква а) от този член, в която са уредени нередностите, свързани с използването на режим на транзит, предвижда, че стоката, поставена под режим на транзит, трябва действително да е била представена в получаващото митническо учреждение. Така тази разпоредба налага условие, равносилно на произтичащото от член 96, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс задължение, което DSV не е могло да изпълни. Всъщност от допуснатата от DSV грешка следва по необходимост обстоятелството, че за един от двата режима на транзит, създадени за една и съща стока, не съществува каквато и да било стока, която да може да бъде представена в получаващото митническо учреждение.
- 27 Член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс обаче обуславя възникването на митническо задължение от нередност, свързана със „стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове“. Ето защо следва да се провери дали тази разпоредба позволява да се вземат предвид обстоятелствата, характерни за особения случай по главното производство, а именно, че двата режима на транзит са създадени погрешно за една и съща стока.
- 28 В това отношение следва да се подчертае, от една страна, че от самия текст на член 204 от Митническият кодекс е видно, че тази разпоредба предвижда положение, при което „стоки“ са поставени под митнически режим и не е изпълнено задължение, свързано с този режим.
- 29 В случая по главното производство обаче, в който е безспорно, че двата режима на транзит са създадени погрешно за една и съща стока, за един от така създадените от DSV два режима не са съществували „стоки“, по отношение на които биха могли да се изпълнят задълженията, свързани с режима на външен транзит.

- 30 От друга страна, следва да се отбележи, че член 204 от Митническият кодекс цели да гарантира правилно прилагане на митническата правна уредба. Всъщност съгласно член 96, параграф 1 и член 204, параграф 1 от този кодекс главното отговорно лице в качеството си на титуляр на режима на външен общностен транзит е длъжник по митническото задължение, произтичащо от неспазването на разпоредбите на този режим. Така наложената на главното отговорно лице отговорност цели да гарантира надлежното и еднакво прилагане на разпоредбите на този режим и правилното протичане на транзитните операции в интерес на защитата на финансовите интереси на Европейския съюз и неговите държави членки (вж. в този смисъл Решение от 3 април 2008 г. по дело *Militzer & Münch*, C-230/06, Сборник, стр. I-1895, точка 48).
- 31 Освен това наличието на стоки на митническата територия на Съюза, които не са общностни, крие опасността тези стоки да бъдат пуснати в икономическо обращение в държавите членки, без да се извърши митническото им оформяне (вж. по аналогия Решение от 2 април 2009 г. по дело *Elshani*, C-459/07, Сборник, стр. I-2759, точка 32), опасност, за чието предотвратяване допринася член 204 от Митническият кодекс, както посочва Комисията.
- 32 При обстоятелства като тези в случая по главното производство обаче, в който е безспорно, че двата режима на външен транзит са създадени на два пъти погрешно за една и съща стока, е очевидно, че не се възпрепятства постигането на тези две цели, които са в основата на член 204 от Митническият кодекс и обосновават възникването на митническо задължение.
- 33 На първо място, що се отнася до целта да се предотврати опасността тези стоки, които не са общностни, да бъдат пуснати в икономическо обращение в Съюза, се налага изводът, че в случай на митнически режим на външен транзит, създаден погрешно за несъществуваща стока, не съществува никаква опасност тези стоки да бъдат пуснати в икономическо обращение, без да се извърши митническото им оформяне, която да доведе до нелоялна конкуренция и до риск от данъчни загуби.

34 На второ място, в случай на режим на външен транзит, който не се отнася до съществуваща стока, не се възпрепятства постигането на целта да се гарантира надлежното прилагане на правилата на съответния митнически режим. Всъщност не е възможно да се приложи правилно подобен режим, при положение че той се привежда в действие за несъществуваща стока. Това важи в още по-голяма степен, тъй като, в случай че не съществуват стоките, до които се отнася погрешно създаденият режим на транзит, задължението за представяне на стоките в получаващото митническо учреждение би довело в противоречие с принципа *ultra posse nemo obligatur* до налагане на задължение на главното отговорно лице, което то не може да изпълни.

35 Ето защо, ако се възприеме предложеното от датското правителство тълкуване, единствената последица от прилагането на член 204 от Митническият кодекс би била да се санкционира главното отговорно лице за грешка, която то е допуснало при създаването на режимите на външен транзит, а не за неизпълнение на задълженията му, свързани с този режим.

36 При това положение от посочените съображения е видно, че грешка, изразяваща се в създаването на два режима на транзит за една и съща стока, не може по естеството си да възпрепятства постигането на целите, които преследва посоченият член 204 и така да обоснове възникването на митническо задължение. Освен това не е необходимо и да се санкционира подобна грешка чрез налагането на митническо задължение в тежест на главното отговорно лице.

Както посочва Комисията, подобна грешка несъмнено може да представлява основание за евентуално отнемане на статута на одобрен изпращач, но не може да доведе до налагане на задължение на последния да заплати мита.

- 37 Следователно член 204 от Митническия кодекс не е приложим при обстоятелства като тези по главното производство.
- 38 Предвид изложеното по-горе на поставените въпроси следва да се отговори, че член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към положение като разглежданото в главното производство, при което одобрен изпращач е създал погрешно два режима на външен транзит за една и съща стока, тъй като създаденият в повече режим, който се отнася до несъществуваща стока, не може да доведе до възникване на митническо задължение съгласно посочената разпоредба.

По съдебните разноси

- 39 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към положение като разглежданото в главното производство, при което одобрен изпращач е създал погрешно два режима на външен транзит за една и съща стока, тъй като създаденият в повече режим, който се отнася до несъществуваща стока, не може да доведе до възникване на митническо задължение съгласно посочената разпоредба.

Подписи